

Cümlelerim Yetersiz

– Harun ECE · 30 Ocak 2015

Hiç bir kelimenin anlatamadığı kadarım işte.
Uzak mesafeli cümlelerde yakın olmaya çalışan,
Soğuk kalmış pencere altlarında bir umutla yeşermeye çalışan,
İlkbaharını bekleyen solmuş ağacın dallarıyım.
Güneşle beraber tekrar çiçek açacağım.

Kelimeler susmuş, cümleler muhalif.
Gardiyan gözlerin hep peşimdeler.
Bu şiirimde bile bir yerde gizliler.
Sen benim kalemimin unutulmayan ezberisin.

Bir kaç sözcükle geçiriyorum sensiz günlerimi.
"İyiyim" ya da yalan olan "yok bir şey."
Günlerim böyle geçse de ben halimden memnun görünüyorum.
Kalabalıklar karşısında figüranlık yapıyorum.
Herkes beni iyi sanıyor, ben kendimden kaçıyorum.
Mutsuz bir insan yalandan gülümseyemez mi?
Sen, benim mutluluğumun kaybolan formülüsün.

Hani insan ağlamak ister de ağlayamaz ya.
Gözleri dolu dolu olur, bir ah dese yağdıracaktır ya yağmurları.
Durgun görünür, halbuki içinde ne fırtınalar kopuyordur o yüreğin,
Nelerle savaşıyordu, hangi beyinlere karşı geliyordu,
Ya da hangi kalplere...
Sen benim Rabbim'den dilediğim yağmur gibi fırtına gibi duasın...

Ya yağmur gibi gel, taş gönlümün bahçelerinde.
Ya da fırtına gibi es, yık gönlümün sana ait saraylarını.

Harun ECE